

АМ ВЉЗУТО ПЈЕ БАБА ЛЈУБА ДУПЉ МУАРЋЕ

А мурит баба Лјуа, баба ла мујерја-мја. Кйнд с-апропијат помана ји ђе шася стямйњ, саря йн кап ђе мург, мума-мја Ранка а фост йн обуор, ш-а вљзато пистя гард пје баба Лјуа, тракйнд јут пје друм. Ј-а вљзут кожуоку ши кйрпа галбиня пје кап. Н-а путут с-о вадя туатя пйнтру гард.

А јешит јут ла пуартя йн друм, ши н-а мај вљзут њимик.

Йн времја-ја ам авут йн обуор куош ђе порумбј. Йнтра дярјећ а шљзут кобиљћилји пуся йн кап.

Љингя куошу а фост куптуору унђе с-а куопт пйња. Пје мася а фост питуцйљи ђе пйње спримиће ђе куптуорј. Тотоадатя кобилка ђе сус н-а кљзут пје мася нума пиљингя мася жос.

Ће ној аја а фост ун сямн, баба Лјуа ње фаће вјесће ђе поманя.

Повјесћа м-ја спусо мума-мја Ранка.

Тома алу Шушу, ћин сату Јабуковяц.

ВИДЕЛА САМ БАБА ЛЈУБУ ПОСЛЕ СМРТИ

Умрла је баба Лјуа, баба моје супруге. Пошто се приближавао помен, четрдесет дана (шест недеља), у први сумрак једне вечери моја мајка Ранка била је у дворишту. Преко ограде видела је баба Лјуа која путем иде брзим ходом. Препознала је по кожучету и по жутој марами на глави. Није могла да је види целу због ограде. Брзо је мајка изашла на пут, али њу није више видела. У то време у дворшту смо имали кош за кукуруз. Између дирека биле су смештене кобиљке усправно.

У близини коша била је фуруна за печење хлеба. На столу су биле лепиње спремљене за печење у фуруну. Изненада кобилка са свог места је пала поред стола а не на столу.

За нас је то био један предзнак, баба Лјуа нас обавестила о свом помену.

Причу ми је испричала моја мајка Ранка.

Томислав Миљковић, Јабуковац.